

НИЕ ЗНАМЕНАВЪ ДОУШЪ НЕДАСТЪ КЪ ТОМОУ СТРАШЬ-
НИМЪ ПОЖРЪТОУ БЪТИ ЗМИЕМЪ. МРЪТЪВЪ ГРѢХЪИ СЪ-
ЛѢХЪ. ИЗЛАХИШИ ОЖИВЛЕНЪ ПРАВДОИЖ. АЩЕ КО СЪО-
БРАХЕНЪ БЪИСТЪ ПОДОКИЮ СЪМРЪТИ САМАГО СПАСА. И
ВЪСКРЪСЕНИЯ СЪПОДОКИШИСА.

РЖКОПИСЬ ОТЪ XIII ВѢКЪ.

Доизложенното житие, което носи заглавие :
„Пренесеніе мощтемъ свѣго Иларіѡнѡхъ епископѡхъ мѡг-
ленскаго“, ни бѣше испроводено отъ г-на Минка Ни-
колова преди 5 години изъ Цариградъ. Г. Минко Ни-
коловъ ни пишеше така : „Испроваждамъ ви единъ старъ
памѣтникъ да го напечатате въ нѣкое периодическо
списаніе. Тоя памѣтникъ е преписанъ изъ единъ старъ
ржкопись, който са намира у австрийскіятъ консулъ (въ
Солунъ). Кой е тоя Минко Николовъ и кой е билъ въ
онова време австрийски консулъ въ Солунъ, ние не зна-
еме, знаеме само това, че у одного отъ бившите ав-
стрийски консуле (у г-на Михановича) сѡ са намирале
нѣколко старо-славянски ржкописи, които той добилъ
отъ калугерете на Св. Гора. Въ своето описание на
старите ржкописи (Гл. „Путешествіе по Европейской
Турціи“, стр. 181—183), г. Григоровичъ говори слѣ-
дующето : „Евангеліе 8^о, болгарской рецензій, съ особен-
ностями древнихъ рукописей. Его приписка замѣчатель-
на: въ лѣта ✠ s̄ ѿ па царствующу благовѣр-
ному царю Константину и Михаилу сыну
его обладающу въсеми Блѣгари и при па-
тріарсѣ Игнатіи Блѣгаромъ зачеся и съ-
врѣшися тетраеульсіи потыцаніемъ и
цѣноѡ пресвѣтера Драгане, писаны же
сѡтъ въ Цариградъ Трновѣ. . . даде его